

Dosarul nr. 1ra-1837/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan și Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, în cauza penală în privința lui

Omelnicenco Victor Vladimir, născut la 15.09.1981, originar din mun. Chișinău, ultimul domiciliu cunoscut mun. Bălți, str. Voluntarilor 15,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2013 - 27.07.2015;

Instanța de apel: 09.11.2015 - 08.07.2016;

Instanța de recurs: 25.08.2016 - 16.11.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2015, Omelnicenco Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a exercita activitate în sistemul farmaceutic pe termen de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că inculpatul Omelnicenco Victor, executând pedeapsa penală cu închisoare în Penitenciarul nr. 15, situat în or. Cricova, str. Luceafărul 9, la 20.12.2012 orele 13.50, în timpul transferului în penitenciarul nr.13, a fost suspus percheziției corporale de către colaboratorii serviciului Penitenciarului nr.15, or. Cricova. În buzunarul drept al scurtei de culoare cafenie, asupra condamnatului Omelnicenco Victor, a fost depistată și ridicată o bucată de hârtie de caiet, ambalată cu bandă adezivă, în interiorul căreia se afla o substanță vegetală de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, care conform raportului de expertiză nr. 344 din 22 decembrie 2012, reprezintă marihuană în stare uscată cu masa de 2,17 gr. Potrivit listei substanțelor narcotice, psihotrope și a

plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, substanța depistată și ridicată la 14.02.2013, se atribuie la substanțe narcotice în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Mariana Cocos în numele inculpatului solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată nu a luat în considerație divergențele în declarațiile martorilor Spînu Nicolae și Iacub Alexandru cât privește cine exact a efectuat percheziția lui Omelnicenco Victor. Totodată s-a atras atenția instanței asupra faptului că Spînu Nicolae s-a aflat în relații ostile cu Omelnicenco Victor pe toată perioada în care acesta își ispășea pedeapsa în penitenciar.

- nu au fost luate în considerație declarațiile inculpatului potrivit cărora scurta în care a fost depistată substanța interzisă, nu îi aparținea, fiind împrumutată de la alt deținut pe nume Victor și nu cunoștea despre faptul aflării în interior a anumitor lucruri, cu atât mai mult că această substanță a fost găsită în pardoseala scurtei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, s-a dispus respingerea apelului ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a constatat că instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică acțiunilor inculpatului, corect fiindu-i stabilită și pedeapsa.

Astfel, la baza sentinței instanța de fond a pus probele care au fost verificate și în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile martorilor Iacub Alexandr și Spînu Nicolae precum și materialele cauzei, cum ar fi:

- procesul - verbal de percheziție corporală nr. 659 din 20.12.2012, din care rezultă că a fost supus percheziției condamnatul Omelnicenco Victor, în buzunarul drept al scurtei de culoare cafenie, a fost depistată și ridicată o bucată de hârtie de caiet, care era ambalată cu scotch în interiorul căreia se afla o substanță vegetală de culoare verde, mărunțită cu miros specific, marihuană cu masa de 2,17 gr (f.d. 8);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d. 23);

- proces-verbal de examinare a obiectului (f.d. 22);

- raportul de expertiză nr. 344 din 22.12.2012 conform căruia substanța depistată reprezintă marihuană în stare uscată cu masa de 2,17 gr. Potrivit listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, substanța depistată și ridicată la 14.02.2013, se atribuie la substanțe narcotice în proporții mari (f.d. 18-20);

- comunicatul Penitenciarului nr. 15, or. Cricova în care se informează că în perioada 20.12.2012 - 10.01.2013, careva deținuți cu nume Victor nu au fost eliberați sau etapați în alt penitenciar (f.d. 62).

Colegiul a constatat că probele expuse, confirmă că în scurta cu care era îmbrăcat Omelnicenco Victor în ziua de 20.12.2012 și anume în buzunarul drept, a fost depistat un pachetel cu marihuana uscată, în cantitate de 2,17 grame, ce constituie proporții mari.

Argumentele apărării precum că martorii Spînu Nicolae și Iacub Alexandr au dat declarații contradictorii și că martorul Spînu Nicolae se afla în relații ostile cu inculpatul, aceasta servind temei pentru intentarea cauzei penale, Colegiul a considerat-o drept versiune inventată de inculpat în scopul evitării răspunderii pentru cele comise, or percheziția a fost efectuată în prezența a încă 2 colaboratori a Penitenciarului nr. 15, Iacub A. și Talpă V., iar procesul-verbal a fost întocmit de Spînu Nicolae. Totodată, Spînu Nicolae a relatat că nu a avut conflicte până la 20.12.2012 cu inculpatul și că acesta nu a putut să concretizeze cărei persoane cu numele „Victor” îi aparține scurta cu care era îmbrăcat.

Din considerentele expuse, instanța de apel a conchis că sentința este una legală, întemeiată și temei pentru achitarea inculpatului nu există, iar pedeapsa stabilită acestuia este una echitabilă în raport cu fapta comisă și corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

5. Inculpatul depune recurs ordinar prin care solicită casarea sentinței și deciziei emise cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea recursului indică aceleași motive expuse deja în cererea de apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii, textul cererii de recurs fiind identic cu cel al cererii de apel.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință, solicitând inadmisibilitatea acestuia pe motiv că nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței inferioare și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că inculpatul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art.427 Cod de procedură penală fără a indica concret careva temei din cele 16 prevăzute la alin. (1) al acestei norme pentru declararea recursului, însă potrivit textului recursului Colegiul deduce că motivele acestuia se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Cu referire la temeiul invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului Omelnicenco Victor în baza art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal.

Prin urmare, criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în cererea de apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1.**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea ei.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că instanța de fond, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Omelnicenco Victor încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal.

Cu referire la temeiul invocat de inculpat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției lui stabilită în comiterea infracțiunii incriminate. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Omelnenco Victor în comiterea infracțiunii prevăzute art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătând la faptul că inculpatul vina în cele comise nu a recunoscut, Colegiul consideră că instanțele de fond corect au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile martorilor Iacub Alexandr și Spînu Nicolae și prin materialele cauzei, inclusiv procesul-verbal de percheziție corporală nr. 659 din 20.12.2012(f.d. 8); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d. 23); proces-verbal de examinare a obiectului (f.d. 22); raportul de expertiză nr. 344 din 22.12.2012 (f.d. 18-20); comunicatul Penitenciarului nr. 15 or. Cricova (f.d. 62).

Cu referire la cele invocate de inculpat în recursul său vis-a-vis de faptul că declarațiile martorilor sunt contradictorii în partea ce ține de colaboratorul care a efectuat percheziția, Colegiul menționează că aceasta nu răstoarnă soluția deoarece faptul depistării substanțelor narcotice nu a fost negat de către inculpat. Mai mult ca atât, s-a stabilit cu certitudine că în acea zi condamnatul a fost percheziționat de 2 ori, la prima percheziție nu au fost depistate careva lucruri interzise, după care a fost întors în penitenciar și la percheziția repetată a fost depistat pachetulul. Aceste circumstanțe confirmă faptul că inculpatul a ascuns în buzunar pachetulul cu marihuana, fiind convins că procedura de percheziție nu se va mai repeta.

În acest context se menționează, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea lui, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea celor incriminate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmându-se scopul evitării răspunderii penale.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Omelnicenco Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, în propria cauza penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 decembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun